

6. Može li se smatrati da postoji znatna neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaže boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio cour d'appel de Paris (Francuska) – IB
protiv FA**

(Predmet C-289/20)

(2020/C 297/45)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: IB

Druga stranka u postupku: FA

Prethodna pitanja

Kada, kao u ovom slučaju, iz činjeničnih okolnosti proizlazi da jedan od bračnih drugova vodi život u dvjema državama članicama, može li se smatrati, u smislu članka 3. Uredbe 2201/2003 (¹) i radi njegove primjene, da taj bračni drug ima uobičajeno boravište u dvjema državama članicama, tako da su, ako su uvjeti navedeni u tom članku ispunjeni u obje države članice, sudovi tih dviju država jednako nadležni za odlučivanje o razvodu?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – AS „Latvijas
Gāze” protiv Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija**

(Predmet C-290/20)

(2020/C 297/46)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS „Latvijas Gāze”

Druge stranke u postupku: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 23. i članak 32. stavak 1. Direktive 2009/73/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da države članice moraju donijeti propis prema kojem, s jedne strane, svi krajnji kupci mogu odabrati na koju će se vrstu sustava, transportni ili distribucijski, priključiti i, s druge strane, je li operator sustava obavezan dopustiti im priključenje na predmetni sustav?
2. Treba li članak 23. Direktive 2009/73/EZ tumačiti na način da su države članice obvezne donijeti propis u skladu s kojim je priključenje na transportni sustav prirodnog plina dopušteno samo krajnjem kupcu koji nije kućanstvo (odnosno isključivo industrijskom kupcu)?
3. Treba li članak 23. Direktive 2009/73/EZ, osobito pojam „novi industrijski kupac”, tumačiti na način da se njime predviđa obveza država članica da donesu propis u skladu s kojim je priključenje na transportni sustav prirodnog plina dopušteno samo krajnjem kupcu koji nije kućanstvo (odnosno isključivo industrijskom kupcu) koji prethodno nije bio priključen na distribucijski sustav?
4. Treba li članak 2. točku 3. i članak 23. Direktive 2009/73/EZ tumačiti na način da im se protivi propis države članice prema kojem transport prirodnog plina uključuje prijenos prirodnog plina izravno do sustava za opskrbu krajnjeg kupca prirodnim plinom?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (SL 2009., L 211, str. 94.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 39.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2020. uputio Conseil d'État (Francuska) – Icade
Promotion Logement SAS protiv Ministère de l'Action et des Comptes publics**

(Predmet C-299/20)

(2020/C 297/47)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Icade Promotion Logement SAS

Druge stranke u postupku: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 392. Direktive od 28. studenoga 2006. ⁽¹⁾ [o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost] tumačiti na način da se njime sustav oporezivanja marže primjenjuje samo na transakcije isporuke nekretnina čija kupnja podliježe porezu na dodanu vrijednost a da porezni obveznik koji ih preprodaje nije imao pravo provesti odbitak tog poreza? Ili se tim člankom dopušta primjena tog sustava na transakcije isporuka nekretnina čija kupnja ne podliježe tom porezu zato što ta kupnja nije obuhvaćena područjem primjene tog poreza ili zato što je, ako je obuhvaćena njegovim područjem primjene, izuzeta od poreza?
2. Treba li članak 392. Direktive od 28. studenoga 2006. tumačiti na način da se njime primjena sustava oporezivanja marže na transakcije nabave građevinskih zemljišta isključuje u sljedećim dvama slučajevima:

— kad su ta zemljišta koja su kupljena neizgrađena od trenutka njihove kupnje do trenutka kad ih je porezni obveznik preprodao postala građevinska zemljišta;